

Hospice får nyt køkken efter 17 år

I 17 år – siden starten – har køkkenet på Hospice Sydvestjylland fungeret fint og her er der tilberedt ret så mange frokost- og middagsretter. Men 17 år sætter sine spor, og nu var køkkenet blevet så slidt og umoderne, at en fornyelse er påkrævet.

Og den fornyelse er nu i fuld gang. Den 15. januar ankom et mobilt køkken, som blev stillet op uden for hospices køkkenvinduer, og her vil al mad blive frembragt frem til den 15. marts, hvor det nye køkken i de gamle lokaler skal stå færdigt.

Lederen af hospice, Ragnhild Rabjerg, fortæller, at det nye køkken bliver fyldt med nyt inventar lige fra en stor emhætte, nye koge- og stegesteder til fryserne og køleskabe.

Produktionen af mad foregår i øjeblikket som nævnt i det mobile køkken, og det betyder, at de fire, der er ansat i køkkenet på forskelligt ugentligt timetal også er blevet forsynet med termojakker, som de kan bruge i kulden, når de skal frem og tilbage med maden.

I dette køkken bliver maden nu lavet.

Og mens køkkenpersonalet er "forvist" til det mobile køkken, har håndværkerne i skrivende stund rippet de gamle

køkkenlokaler og er startet på opbygningen af det nye køkken. Og for at et af de gamle køkkenlokaler stadig kan bruges under arbejdet, har håndværkerne i løbet af en times tid lige smækket en plastikvæg op, så byggestøvet bliver på den rigtige side af væggen.

En midlertidig skillevæg blev sat op på et par timer og hindrer støv i at sprede sig.

Og når man nu er i gang med den store ombygning, benytter man sig også af lejligheden til at ændre lidt på rummenes indretning, så pladsen og lokalerne bliver mere optimalt udnyttet, end tilfældet har været hidtil.

Hele herligheden koster 2,2 millioner kroner, der er lånefinansieret med garanti fra Region Syd.

Af Hasse Jørgensen

Det midlertidige køkken rummes i denne køkkenvogn.

Det gamle køkken er rippet og klar til opbygning.

Hospice gav Inge Tanggaard ro de sidste dage

For nogle måneder siden døde Inge Tanggaard på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg.

Tilbage sidder hendes mand Jens Jørgen Jensen, Bramming, børn, svigerbørn og børnebørn med savnet men samtidig også med en følelse af, at Inge Tanggaards sidste dage på hospice trods alt var en rigtig god oplevelse.

Som Jens Jørgen Jensen siger, kunne vi godt have undt Inge, at hun havde fået nogle flere dage på hospice.

Familien havde selv henvendt sig til hospice om en mulig plads.

- Der var nogle, der gik her i hjemmet og målte op for at se, om der var plads til en hospitalsseng, da telefonen ringede. Det var fra hospice, og torsdag morgen blev Inge indlagt. Mandag morgen døde hun, fortæller Jens Jørgen Jensen og fortsætter:

- Vi var meget tilfredse med oplevelsen. Inge var i den afsluttende fase, så det var ikke så meget, vi fik talt med hende. Jeg var ret nervøs for bilturen derind, men det gik godt. Vi kom til hospice klokken 10, og der blev taget godt hånd om os med det samme.

- Der kom hurtigt en læge, og lægen

Jens Jørgen Jensen.

tog over med de forskellige mediciner, som Inge fik. Den hjemmepleje, som Inge havde fået indtil da, var vældig god, men på hospitalet var der meget uro. På hospice var der ro med det samme. Musikpædagogen kom og spillede, og det var helt fantastisk.

- Vi var der hele fredagen. Der var ikke noget med undersøgelser, men de tog sig af det hele. Inge faldt også til ro, det var der ingen tvivl om, og de kom ind og så til hende, så tit de kunne. Og vi kunne komme og gå så meget, som vi ville.

- Den morgen, da Inge døde, sørgede de for bedemanden kom. Der var rum, hvor vi kunne tale med bedemanden

uforstyrret, og de arrangerede udsyngningen. Vores svigersøn sagde nogle ord, og det var meget fint tilrettelagt.

- Der blev taget hånd om det praktiske, og det var søde mennesker. Jeg var der hele tiden og kunne få smørrebrød. De voksne børn kom der med børnebørnene, som holdt meget af deres mormor/farmor.

- Jeg var utroligt glad for, at Inge fik den ro. Jeg kunne godt have undt hende noget længere tid på hospice, men vores læge skulle have en demenserkklæring, og det tog meget lang tid.

Jens Jørgen Jensen føjer til, at der var ro over det hele.

- Det kunne man godt unde alle mennesker at opleve til sidst. Personalet går meget langsommere end på hospitalet, og pianisten betyder rigtig meget.

- Inge sov stille og roligt ind. Der var ingen tvivl om, at hun faldt til ro på hospice. Hun var så urolig de sidste par uger i hjemmet, hvor der kom hjemme-hjælp tre gange om dagen, og de gjorde det godt. Men Inge faldt til ro på hospice.

Af Hasse Jørgensen

Støtteforeningen fik flot donation

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland er til for at gøre en forskel på hospice, når det gælder om at lindre den sidste tid for patienterne og deres pårørende.

Men det kræver penge, og derfor er bestyrelsen altid glad, når nogen betænker støtteforeningen.

Før jul fik støtteforeningen en flot donation på 10.000 kroner fra Plates Esbjerg, der er byens nye restaurant og skybar. At det bl.a. er støtteforeningen, der har modtaget en donation fra Plates skyldes, at restaurantens gæster har nomineret støtteforeningen.

Gertie Baungaard Gorzelak modtog den flotte donation til støtteforeningen.

På støtteforeningens vegne modtog formanden Gertie Baungaard Gorzelak de mange penge.

De vil nu sammen med de øvrige midler, støtteforeningen får via kontingenter og gaver, blive brugt til det ekstra som Hospice Sydvestjyllands eget budget ikke kan bære.

Det gælder f.eks. aflønningen af en frivillig koordinator, hjælp til udsmykning, forskellige kurser for personalet og ekstra "kræs" for patienter og pårørende.

Af Hasse Jørgensen

Duften af frisklavede popcorn fortæller, at det er torsdag

Duften af frisklavede popcorn breder sig. Så ved alle på Hospice Sydvestjylland, at det er torsdag, og at en fast tradition igen føres ud i livet.

Kurt Junker Jensen har stort set lige siden hospices start været frivillig her, og hver torsdag sørger han for, at der er frisklavede popcorn, snacks, en cola og ind i mellem et glas sherry eller portvin til alle, der vil have det. Og samtidig er Kurt Junker Jensen klar til at vise film.

Igennem de mange år, han har været frivillig på Hospice Sydvestjylland, har han fået skabt en fantastisk samling film på ikke færre end 352 titler. De spænder lige fra alle Morten Koch-filmene, over Dirch Passer til andre, danske lystspil og store udenlandske film. Er det en god western med de store navne, kan Kurt også levere det, ligesom han er leverandør af utallige, gode børnefilm.

- Og mange af filmene har vi fået sponsoreret. Der er tale om DVD-film som efterhånden ikke bruges meget mere, fordi folk i dag streamer. Når de film bliver overflødige, får vi dem mange gange, og får vi dubletter, giver jeg dem til Folkekirkens Nødhjælp. Så kan de måske tjene lidt på dem, fortæller Kurt.

Kurt Junker Jensen var selvstændig erhvervsdrivende i Varde som indehaver af et mindre firma. Da han skulle gå på pension, fik han firmaet solgt.

- Og jeg begyndte som frivillig på Hospice Sydvestjylland. Her får jeg hver torsdag kvalitetstid. Selvfølgelig var jeg i starten bange for, om jeg kunne klare det, om jeg ville tage mødet med patienterne med hjem. Men sådan er det ikke. Jeg er glad, når jeg kommer hver torsdag, og jeg er gladere, når jeg går hjem, fordi jeg mærker, jeg kan gøre en forskel. Hvert smil, jeg får, gør mig glad, fortæller Kurt Junker Jensen.

Kurt Junker Jensen anretter sin vogn

med de frisklavede popcorn, snacks, lidt flydende, og så triller han vognen rundt på stuerne.

Kurt Junker Jensen er klar til torsdagens arrangement med hjemmelavede popcorn.

- Og det bliver til en hyggelig snak med patienterne, fortæller Kurt.

Filmene vises i biblioteket. Og er der en patient, der er sengeliggende, trilles sengen med patienten samt en sygeplejerske ned i biblioteket, så patienten også kan være med.

- Nogle gange er der kun en, der vil se film, andre gange er der flere, og nogle gange er der pårørende med.

- Jeg har altid et forslag til, hvilken film, vi skal se. Men det er som regel aldrig den, der bliver vist, for patienterne har andre forslag. Men det er min erfaring, at hvis ikke jeg kommer med et konkret forslag, er der ingen, der har en idé til en film. Men det konkrete forslag giver et modspil, fortæller Kurt, der også kan fortælle om en rørende oplevelse.

- Der var en yngre mor, der kom til mig og spurgte, om jeg havde børnefilm. Hendes mand var indlagt, og hun havde sønnen med på besøg hos manden. Hun ville gerne, at faderen og sønnen fik en fælles oplevelse med en god børnefilm, og selvfølgelig fandt jeg den.

At der hver torsdag vises film og serveres popcorn og snacks samt drikkevarer skyldes ifølge Kurt, at de ting hænger uhjælpeligt sammen.

- Når vi går i biografen, skal vi have popcorn og sodavand. Sådan er det, siger Kurt.

Og patienterne ser frem til torsdag.

Som da en patient kom ud fra stuen og blev spurgt af en medarbejder om, hvorvidt der var noget man kunne hjælpe ham med.

Svaret lød: - Jeg skal se film!
- Det er først i morgen. Det er onsdag i dag! Fortalte medarbejderen.
- Øv, nu havde jeg sådan glædet mig til at se film i dag.

Af Hasse Jørgensen

Støtteforeningen
Hospice Sydvestjylland

Forårsmøde

torsdag, den 11. maj 2023 kl. 19.00
Kirkegade 70, 6700 Esbjerg

Et kort indlæg med

Erik Buhl Nielsen

Hospice nu – og i fremtiden

Ragnhild Rabjerg

Lidt fra Hospice Sydvestjylland

**Efter foredragene afholdes
den årlige generalforsamling**

Dagsorden iflg. vedtægterne.

*På bestyrelsens vegne
Gertie Gorzelak, formand*

Musik er en væsentlig faktor på hospice

Musik kan noget. Den kan skabe stemninger af vidt forskellig karakter, den kan lindre og den kan være med til at skubbe triste tanker til side.

På Hospice Sydvestjylland er musikken en væsentlig del af hverdagen, og derfor er hospices egen musikterapeut også en vigtig daglig faktor.

Men også musikere ude fra gæster med jævne mellemrum hospice for at

Duo Bragi gav en flot koncert.

give koncerter, og det kan være både den populære og den klassiske musik, der spilles.

Blandt de gæstende musikere har været Duo Bragi, Steinrun Eimindsdottir og Stine Benjaminsen, der gav en meget smuk koncert til glæde for patienter, pårørende og personale.

Af Hasse Jørgensen

Ude er godt men hjemme bedst

I Danmark er vi beriget med fire årstider, forår, sommer, efterår og vinter. Dagens længde følger årstiderne, en forskel på ca. 7 timer mellem sommer og vinter. Det kender vi, men hvis vi er langt sydpå, undrer de lokale sig meget, for de er vant til højst en halv times forskel på dagens længde, i calmebæltet (5 grader på hver side af ækvator) har de det samme vejr året rundt, 26 -28 grader hver dag. Og i passatbæltene, lærte jeg i skolen, var temperaturerne 16 grader om vinteren og 35 grader om sommeren som døgntemperaturer. Solen står op kl. 6 om morgenen og går ned om aftenen kl. 18.

Fra mit køkkenvindue kan jeg - året rundt - ofte se de smukke, farverige solopgange med farver, der er skønne og ubetalelige, og det samme sker fra stuevinduet ved aftenstid. Der ligger godt nok et hus lige vest for mit, der tager en del af lyset. Jeg har ofte tænkt på at vælte det, men det er ikke blevet til noget - endnu da.

Vi synes, det er vidunderligt med de lange lune og lyse sommeraftener, hvor vi kan være ude i haven eller ved stranden. Vi nyder også efteråret, høsttiden med alle de forskellige afgrøder og frugter, som naturen frembringer og vinteren, hvor vi tænder lys for at holde

mørket borte indendørs og - ikke mindre for hyggens skyld. I denne tid, hvor foråret ligger forude, er fuglene begyndt at synge, al ting begynder at spire frem, erantis, vintergækker, snart kommer krokus og liljerne. Alt det, der glæder sindet og tænder håbet hos blege danskere.

Det ligger vist til os danskere, at vi altid synes at det er bedre at være alle andre steder med masser af sol end netop herhjemme, i hvert fald lige nu, selv om der også er klare tegn på, at vinteren er på retur. Men om få måneder synger vi af fuld hals "Vi elsker vort land..." og mener det. For ude er godt, men hjemme er bedst. Vi mærker det alle," herfra min verden går". Her er der trygt.

Vores krige er mest verbale, selv om paradiset er forladt for alle tider. Vi har de bedste muligheder for at gøre livets efterår mildere for de svage og de mennesker, hvis tid er ved at løbe ud. Lad os håbe, vi kan fortsætte med at gøre godt mod andre mennesker både nær og fjern, og må den almægtige fri os fra krig og fremmed herredømme.

I den brogede verden, som vi elsker, lever dyr, fugle, fisk, insekter og mennesker, som alle forsøger at leve det bedste liv så godt og så lang tid, det er

muligt på klodens mange forskellige breddegrader. Men for alle gælder det, at livet får ende, men hvis det er muligt, så har vi givet livet videre, så vi - med et gammelt ord - kan dø med fred.

Derfor lever vi mennesker med håb og tør drømme skønne drømme, der også omhandler den slægt, der kommer efter os, vore børn og ikke mindre børnebørn.

I de sidste vinterdage hilser vi forårets komme med masser af sol, lys, blomster, liv, håb og glæde.

Af Frede Dalum

Støtteforeningens nyhedsbrev

Nyhedsbrevet udgives af Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland, Kirkegade 70, 6700 Esbjerg.

Nyhedsbrevet udsendes 2-4 gange årligt.

Redaktion: Frede Dalum
Hans Jørgensen
Tom Arnt Thorup
Michaela Lydiksen
Freddy Christensen

Facebook

- Læs nyhedsbrevet elektronisk

Læs nyhedsbrevet elektronisk, spred budskabet - giv det videre til en ven

"Like" Støtteforeningens Facebookside
www.facebook.com/hospicevenner/

MobilePay

Giv en gave via MobilePay nummer 70 09 84

Gaver der ønskes fradrag for, skal indbetales til bankkonto. nr. 2540 - 6286 586 005.